

RECENSIÓ DEL LLIBRE 'LA BESSONA SOLITÀRIA', D'ELISABET CLAVERIA CAPAUL

Índex Edita, desembre 2020. 189 pàgines

La bessona solitària té en comú amb el primer text l'estil intimista. Amb pinzellades que recorden els traços d'un quadre impressionista, ens parla de la vida d'una dona, la Martina, que sense saber-ho es va gestar amb una germana bessona. Morta aquesta en néixer, mai no se'n parlarà, però la seva

presència acompanyarà la Martina tota la vida. No sabrà qui és fins al final, per què sent una absència que no és capaç de qualificar, ni per què hi ha algú que és incapaç d'identificar, la presència de la qual és recurrent als seus somnis. La vida de la protagonista té tots els ingredients de les nostres: amistats, desavinences, amor, trobades, tristor i felicitat. Amb el retrobament de les dues bessones en el moment de la mort de la Martina, arriba la plenitud. Una novel·la que fa de bon llegir i que, detall gens menyspreable, ens fa pensar.

Carla Pi i Rusiñol

